

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: H.H.N., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2,** proti **žalované: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, se sídlem Nádražní 2, 301 00 Plzeň,** v řízení o žalobě **na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve výběru kauce dne 22. 10. 2015 ve výši 5.000,- Kč dle § 125a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů,**

t a k t o :

- I. Zásah žalované, provedený dne 22. 10. 2015 v 10:27 hodin v Plzni, ul. U Seřadiště, spočívající ve výběru kauce ve výši 5.000,- Kč podle § 125a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, od žalobce jako řidiče motorového vozidla, b y l n e z á k o n n ý .**
- II. Žaloba se v části, ve které se žalobce domáhal, aby žalované byla uložena povinnost uhradit částku ve výši 5.000,- Kč jako vrácení nezákonně vybrané kauce, s e z a m í t á.**
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.228,- Kč, a to k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění

I.

Předmět řízení

Žalobce se žalobou ze dne 6. 11. 2015 domáhal, aby soud konstatoval nezákonnost zásahu žalované spočívající ve výběru kauce dne 22. 10. 2015 ve výši 5.000,- Kč dle § 125a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

Práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích, pravidla provozu na pozemních komunikacích, úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, řidičská oprávnění a řidičské průkazy a působnost a pravomoc orgánů státní správy a Policie České republiky ve věcech provozu na pozemních komunikacích jsou upraveny zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o provozu na pozemních komunikacích*“).

Žalobce byl dne 22. 10. 2015 v Plzni (ul. U Seřadiště) kontrolován hlídkou Policie ČR, když mu byla jako řidiči motorového vozidla v místě, kde je maximální povolená rychlost 50 km/h, naměřena (po odečtení tolerance) rychlost 74 km/h. Spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích bylo zaznamenáno v tiskopisu „Oznámení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích“ ze dne 22. 10. 2015, čj. KRPP-169922/PŘ-2015-030506 (dále též jen „*Oznámení*“), který žalobce odmítl podepsat (zároveň nevyužil možnost vyjádřit se v Oznámení přestupku, jehož se měl dopustit, kteroužto příslušnou rubriku v tiskopisu rovněž odmítl podepsat). Jelikož žalobce tvrdil, že příliš nerozumí českému jazyku, byl vyzván k podání vysvětlení dle ust. § 61 zákona č. 273/2008 Sb., čemuž dobrovolně vyhověl. K podání vysvětlení byl přizván tlumočník jazyka vietnamského. Po provedení podání vysvětlení žalobce odmítl podepsat úřední záznam o podání vysvětlení č.j. KRPP-169922-1/PŘ-2015-030506. Následně došlo k aplikaci institutu kauce ve smyslu § 125a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. V žalobcově případě činila kauce 5.000,- Kč, o čemž bylo sepsáno „Potvrzení o převzetí kauce“ ze dne 22. 10. 2015 (dále též jen „*Potvrzení*“). Součástí správního spisu je rovněž úřední záznam, který vyhotovil pprap. B. dne 22. 10. 2015 pod čj. KRPP-169922/PŘ-2015-030506 (dále též jen „*Úřední záznam*“), v němž je mj. uvedeno, že *z důvodu k chování a jednání řidiče vznikla důvodná obava, že se bude vyhýbat přestupkovému jednání, a byla žalobci uložena kauce ve výši 5.000,- Kč.*

II.

Žaloba

Žalobce spatřoval nezákonnost zásahu ve svévolném výkladu právních předpisů, konkrétně § 125a zákona o silničním provozu, neboť toto ustanovení jasně ukládá podmínky,

za kterých lze provést výběr kaucí. Podle žalobce se výkladem tohoto ustanovení zabýval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 8. 2015, č. j. 9 As 120/2015-47, kde k tomuto uvedl: „Z citovaného ustanovení vyplývá, že pro uložení kaucí musí být splněny tři vzájemně související podmínky: (i) kaucí lze uložit osobě, která byla v dané věci řidičem motorového vozidla; (ii) tento řidič musí být podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích; (iii) musí se jednat o řidiče, u něhož je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení.“ Žalobce má za to, že podmínka shora uvedená pod bodem (iii) splněna nebyla. Žalobce namítá, že zde důvodné podezření, že by se měl vyhýbat přestupkovému řízení, dáno nebylo. Policista jednající jménem žalovaného žádné důvody, pro které by mělo být podezření, že se žalobce bude přestupkovému řízení vyhýbat, netvrdil, ani žádné neuvedl do potvrzení o převzetí kaucí, ač mu tuto povinnost ukládá druhá věta třetího odstavce § 125a zákona o provozu na pozemních komunikacích. Jako důvod vybrání kaucí zasahující policista pouze uvedl, že ve věci je pořízení, že se jmenovaný bude vyhýbat správnímu řízení. Bližší odůvodnění v potvrzení o převzetí kaucí chybí a není tak zřejmé, na podkladě jakých konkrétních skutečností či subjektivních vjemů policista takové podezření nabyl. Dle názoru žalobce právě tato skutečnost zakládá nezákonnost zásahu, neboť nebylo prokázáno splnění zákonné podmínky výběru kaucí, totiž existence důvodů (a jejich konkretizace), pro které bylo dáno důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení. S odkazem na odbornou literaturu (Kovalčíková, Daniela. Zákon o provozu na pozemních komunikacích: komentář. 2. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2011, str. 297. ISBN 978-80-7400-418-6.) žalobce dále uvedl, že důvodná obava, že se řidič bude vyhýbat správnímu řízení, se vztahuje především k řidičům, kteří mají trvalý či přechodný pobyt mimo území ČR (v širším hledisku mimo EU) a je administrativně obtížné požadovat jejich součinnost během řízení a následně jim za protiprávní jednání uložit pokutu a tuto po nich vymoci. Žalobce v této souvislosti poukázal na skutečnost, že má povolení k přechodnému pobytu na území České republiky platné až do roku 2019 a že je tudíž velmi nepravděpodobné, že by kvůli tomu, aby se vyhnul přestupkovému řízení a případné pokutě v reálné výši 2.500 Kč, opustil zemi, kde se mu žije lépe a kde stát garantuje pro všechny bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení, základní lidská práva, a namísto toho by se vydal na cestu do Vietnamské socialistické republiky, kde bude po zbytek života strádat a živořit v bídě a podřizovat se exekutivě vedené komunistickou stranou. Takový postup by jistě nebyl logický, též s ohledem na věnované úsilí k získání povolení k pobytu na území České republiky. Žalobce rovněž uvedl, že se zasahujícími policisty spolupracoval, respektoval všech jejich výzev, dokonce jim poskytl nad rámec svých povinností i své osobní telefonní číslo, aby ho v případě potřeby kontaktovali. Uložení kaucí nesplňovalo zákonné požadavky, neboť neexistovaly (a policisty nebyly popsány) žádné skutečnosti, které by zakládaly důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení, přičemž sama příslušnost k mongoloidní rase, namísto většinově zastoupené europoidní rase, nemůže představovat důvod k výběru kaucí. Zásah policistů byl dle žalobce proveden nezákonně, neboť v daném případě nehrozilo, že by se žalobce vyhýbal správnímu řízení, když má v ČR platný trvalý pobyt ještě na několik let, a je známa adresa jeho pobytu, tudíž by obava, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, byla nedůvodná. Nutno uvést, že policisté v Potvrzení o převzetí kaucí žádný konkrétní důvod, který by

zakládal důvodnou obavu, neuvedli, čímž porušili ustanovení § 125a odst. 3 silničního zákona.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby zásah žalované, provedený dne 22. 10. 2015 v Plzni, ul. U Seřadiště, spočívající ve výběru kaucí ve výši 5.000,- Kč podle § 125a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, od žalobce jako řidiče motorového vozidla, soud shledal nezákonným.

III.

Vyjádření žalovaného správního orgánu k žalobě

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že v daném případě zcela objektivně existovaly zákonné důvody pro uložení kaucí žalobci dle ust. § 125a zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce je cizím státním příslušníkem, který v rámci řízení o spáchání přestupku nesouhlasil s vyřízením věci v blokovém řízení. Jelikož žalobce uvedl, že nerozumí českému jazyku slovem ani písmem, byl k úkonům provedeným ve správním řízení přivolán tlumočník. Žalobce využil svého práva k věci nevypovídat a odmítl i podepsat jakoukoli písemnost. Při řešení přestupku bylo z pořízeného výpisu z registru řidičů zjištěno, že žalobce se v minulosti dopustil v dopravě již 13 přestupků. Na základě shora uvedeného má žalovaná za to, že již z chování a přístupu žalobce při řešení přestupku byla důvodně dána obava, že se žalobce bude dalšímu správnímu řízení vyhýbat. Žalobcem namítaná úplná neznalost českého jazyka mu mimo jiné např. znemožňuje pochopit obsah písemností zasílaných v rámci správního řízení. Žalovaná nesouhlasí s názorem žalobce, že nejzásadnější vliv na uložení kaucí by striktně mělo mít to, že zda žalobce má či nemá na území ČR hlášený trvalý nebo přechodný pobyt. Uložení kaucí musí být vždy odůvodněno okolnostmi případu a zcela nepochybně je možné uložit kauci i osobám, které mají v ČR trvalý či přechodný pobyt. Žalovaná dále uvedl, že je pravdou, že důvod uložení kaucí byl příslušným policistou v písemném potvrzení uveden pouze velice obecně, nicméně žalobci byl v intencích zákona přesný důvod sdělen na místě prostřednictvím tlumočníka.

Žalovaná považuje podanou žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 82 soudního řádu správního, každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo

proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 87 odst. 1 soudního řádu správního, soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

Krajský soud shledal žalobu důvodnou.

Z ustanovení § 125a zákona o provozu na pozemních komunikacích vyplývá, že pro uložení kauce musí být splněny tři vzájemně související podmínky: 1. kauci lze uložit osobě, která byla v dané věci řidičem motorového vozidla; 2. tento řidič musí být podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích; 3. musí se jednat o řidiče, u něhož je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení.

Skutečnost, že v posuzované věci vystupoval žalobce jako kontrolovaný řidič, není mezi stranami sporná. Stejně tak není sporné, že byl v posuzované věci jako řidič podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Spornou zůstává podmínka třetí, tj. zda u žalobce vzniklo důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení.

V potvrzení o převzetí kauce je uvedeno: „Dne 22. 10. 2015 v 10:27 hodin byl na vozovce ulice U Seřadiště v Plzni ve směru jízdy do centra města zastaven řidič H. H. N., nar. 10. 4. 1983, kterému byla v úseku s nejvyšším povoleným rychlostním limitem 50 km/h, naměřena rychlost 77 km/h, po toleranci 74 km/h. Přestupek je oznámen vzhledem ke skutečnosti, že výše jmenovaný řidič s přestupkem nesouhlas a odmítl jej na místě vyřešit v blokovém řízení. **Ve věci je podezření, že se jmenovaný bude vyhýbat správnímu řízení.**“ Žalobce se jako řidič, od něhož kauce byla vybrána, nevyjádřil.

Pro posouzení důvodnosti žaloby je nutné nejprve posoudit, zda shora popsáné důvodné podezření resp. důvod pro uložení kauce obsažený v potvrzení o převzetí kauce splňuje obsahové podmínky zamýšlené zákonem, popř. podmínky, které jsou judikovány Nejvyšším správním soudem. Tato otázka je řešena Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 4 As 47/2015-34 ze dne 27. 4. 2015, kde je konstatováno: „Na institut uložení kauce nelze klást obdobné požadavky jako na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Postačí proto srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem konkrétně policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení s přihlédnutím k podmínkám, za nichž je potvrzení o převzetí kauce vystavováno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48, dostupný: www.nssoud.cz). Důvodnost uložení kauce přitom neosvědčují toliko skutečnosti uvedené v potvrzení o výběru kauce, ale rovněž i další okolnosti, které jsou způsobilé prokázat důvodnost aplikace tohoto institutu. Je tudíž možné při přezkumu důvodnosti uložení kauce vycházet i z jiných podkladů, např. z obsahu úředního záznamu (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48, dostupný:

www.nssoud.cz). *Není však přípustné, aby důvody výběru kauce byly uvedeny jen v úředním záznamu či oznámení o podezření ze spáchání přestupku a v potvrzení o výběru kauce přitom zcela absentovaly. V tomto potvrzení tedy musí být aspoň stručně zmíněny důvody výběru kauce, které pak mohou být podrobněji specifikovány v dalších písemnostech.*“ Z výše uvedeného je patrné, a jak vyplývá rovněž z povahy kauce ukládané dle ust. § 125a zákona o provozu na pozemních komunikacích, na potvrzení o převzetí kauce resp. na jeho odůvodnění nejsou kladeny tak vysoké nároky, jako předpokládá ust. § 68 odst. správního řádu pro správní rozhodnutí. Judikatura však dovodila, že alespoň určité minimální požadavky na odůvodnění by měly být splněny, aby bylo jasné, v čem konkrétně policista spatřuje důvodné podezření pro to, že se řidič bude vyhýbat správnímu řízení. Tyto důvody však nemusí vyplývat pouze z potvrzení o převzetí kauce, ale mohou být dále rozvedeny v dalších písemnostech správního orgánu obsažených ve spise, avšak v potvrzení o převzetí kauce nemohou zcela absentovat.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 As 6/2014 - 32, (*dostupný: www.nssoud.cz*) je uvedeno, že relevantním důvodem nemůže být libovolná skutečnost nebo pouze samotné spáchání předmětného přestupku. V případě žalobce v potvrzení o převzetí kauce zasahující policista jako důvod pro uložení kauce pouze uvedl popis spáchaného přestupku, skutečnost, že žalobce odmítl vyřešit přestupek v tzv. blokovém řízení a dále uvedl, že je ve věci podezření, že se žalobce bude vyhýbat správnímu řízení. Jak vyplývá z potvrzení o převzetí kauce, policista důvodné podezření ve smyslu ust. § 125a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích postavil pouze na tom, že řidič spáchal přestupek a projevil nesouhlas a odmítl podepsat vyplněný tiskopis. Správním orgánem nebylo důvodné podezření blíže popsáno ani v *Oznámení přestupku* ani v *Úředním záznamu*. V úředním záznamu je k tomuto rovněž pouze bez bližší specifikace konstatováno, že: „*Vzhledem k chování a jednání řidiče, kdy vznikla důvodná obava, že se bude vyhýbat přestupkovému jednání, byla uložena kauce dle ust. § 125a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., v částce 5.000,- Kč.*“

Shora uvedené důvody obsažené v potvrzení o převzetí kauce nedosahují takové intenzity, aby na jejich základě mohl policista nabýt důvodné podezření, že se řidič podezřelý ze spáchání přestupku bude vyhýbat přestupkovému řízení. Institut kauce je sice ze své povahy institutem nikoliv sankčním, nýbrž zajišťovacím (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014 – 43, *dostupný: www.nssoud.cz*), na jehož aplikaci jsou kladeny mírnější nároky, než na aplikaci sankčních institutů, avšak to neznamená, že by v potvrzení nemusely být uvedeny žádné důvody ve smyslu ust. § 125a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tyto důvody navíc musí dosáhnout požadované intenzity, tj. musí z nich vyplývat důvodné podezření, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení. V potvrzení o převzetí kauce žádné relevantní důvody pro udělení kauce zcela absentovaly. Odůvodnění ani v nejmenším nesplňuje nároky, které na odůvodnění uložení kauce klade konstantní judikatura. Pouhá skutečnost, že žalobce zaujal komunikačně minimalistický postoj a k přestupku, z jehož spáchání byl podezřelý, se nevyjádřil, nelze bez dalšího chápat jako snahu vyhýbat se správnímu řízení.

Na základě výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto v souladu s ust. § 87 s.ř.s. určil, že zásah žalovaného byl nezákonný (výrok I.).

Ze sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 22. 4. 2016 sp. zn. SZ MMP/281656/15 zaslaném žalovanou na výzvu krajskému soudu je patrné, že v řízení ve věci přestupku žalobce spáchaného dne 22. 10. 2015 v 10:27 hodin na pozemní komunikaci v ul. U Seřadiště v Plzni byl vydán dne 16. 12. 2015 příkaz č. j. MMP/305824/15, který nabyl právní moci dne 8. 1. 2016. Žalobci byla tímto příkazem uložena peněžitá sankce ve výši 4.000,- Kč, na jejíž úhradu byla použita kauce vybraná od žalobce dne 22. 10. 2015 dle ust. § 125a zákona o provozu na pozemních komunikacích. Ze sdělení rovněž vyplývá, že zbývající část vybrané kauce ve výši 1.000,- Kč byla vrácena žalobci dne 18. 4. 2016, a to složenkou na adresu jeho pobytu v České republice.

Podle ust. § 87 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a *trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky* anebo hrozí-li jeho opakování, *zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.*

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem je patrné, že nezákonný zásah, ani jeho důsledky, již netrvá, a proto soud rozhodl tak, že se žaloba v části, ve které se žalobce domáhal, aby žalované byla uložena povinnost uhradit žalobci částku ve výši 5.000,- Kč jako vrácení nezákonně vybrané sankce, zamítá (výrok II.).

V. Náklady řízení

Účastníci řízení s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání souhlasili, žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., žalovaný správní orgán ve smyslu § 51 odst. 1 věty první s. ř. s.

Žalobce, který měl ve věci úspěch, má proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před krajským soudem, a to podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního.

Žalobci, který v řízení dosáhl procesního úspěchu, soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 10.228,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb. Tato náhrada je představována uhrazeným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč a dále odměnou za právní zastoupení žalobce za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč, dva režijní paušály po 300,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb), zvýšené o základní sazbu DPH ve výši 21 %.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 27. dubna 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková